

διατεταμένος, προτεταμένος, ἐκτεταμένος, ἐξηπλωμένος, ἐφηπλωμένος. παρβλ. προ-
ετέρτῃ. καὶ ὡς ἐπιθ. 2) σύν-
τονος, διαρκής, ἀδιάλειπτος.

Προχλάδα, βι. θηλ. = προχλα-
ждёніе.

Προχλαждаю, εσιν. μ. - ждѣ.
δήσιν. ἀναψύχω, ἀποψύχω,
διαψύχω, περιψύχω. Σμεσ.
-εα. -μαι.

Προχλαждёніе, ἱα. οὐδ. ἀνάψυ-
ξις, ἀναψυχή.

Προχόαζ, α. ἄρσ. περίπατος.
2) διέξοδος, δίοδος, διόδευσις.
3) - ρѣκн. πόρος, τὸ διαβα-
τὸν μέρος ἐνὸς ποταμοῦ.
= вродѣ. 4) зѣднѣи прохόаζ.
ὁ πρωκτός, ὁ ἀφεδρών (= а-
федрѡнъ).

Προχοжаѣ, ἀνσιν. μετέρχομαι,
διέρχομαι, διοδεύω, διαβαί-
νω, διήκω, διηκνέομαι - οὔ-
μαι, χώρέω - ὦ, διαπεράω - ὦ.
Σπροχόανтх слѣхх. διαδίδο-
ται λόγος - φήμη, διαφημίζε-
ται. παρβλ. проно́снѣа 2) πα-
ραπορεύομαι (ἐξοδ. 2. 5. ра-
вѣиин проχοжа́хъ прѣ рѣцѣкѣ.
αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο πα-
ρὰ τὸν ποταμόν).

Прочеѣтѣаю, εσιν (ἀμτбт.). ἄορ.
прочеѣтѣохх. μ. - тѣ, εσιν. ἀν-
θεώ - ὦ, ἐξανθεώ - ὦ. = чеѣтѣѣ.

Πρόчее. σύνδ. ὅρα ἐν τῷ πρό-
чѣи.

Προchnittаю, εσιν. ἀναγινώσκω.]
= чтѣ.

Προchnittоvаю, εσιν. = τῷ προηγ.

Πρόчѣи, αα, εε. ἐπιθ. λοιπός,
ἐπίλοιπος. Στὸ οὐδ. πρόчее.
(ἀντὶ συνδ.) τοῖνον, οὔν, λοι-
πὸν = оῦво.

Προшѣніе, ἱα. οὐδ. αἵτησις,
ἀπαίτησις, ἀξίωμα, ἀξίωσις.
2) ἐπαίτησις, προσαίτησις.

Προшѣ, εσιν (ἡε). παρτ. προ-
и́хх (καὶ - е́хх). αἰτέω - ὦ,
καὶ μεσ. αἰτέομαι - οὔμαι,
ἀπαιτέω - ὦ. (ὁ ἄορ. καὶ ὁ
μέλ. ἄλλοτε αὐξάν. διὰ τῆς

βοε. [ψαλμ. 77.] ὁ ἄορ. πολλάκις
καὶ ἀναύξητ. καὶ ὁ μελ. πε-
ριφρασ. ὡς ἐν εὐγ. Ματθ. 27.
58. προσή. ἡτήσατο). 2) - ѣ-
кω нѣшх. ἐπαίτέω - ὦ, προσ-
αιτέω - ὦ (εὐαγ. Μαρκ. 10. 46.)

Προшѣію, εσιν. μ. - шѣ, εσίνσιν.]
συγχωρῶ, συγγινώσκω.

Προшѣніе, ἱα. οὐδ. συγγνώμη,
συγχώρησις.

Προшвѣражѣніе, ἱα. οὐδ. πρᾶει-